

00	15
1503	

**KANDIDATUURSTELLING VOOR HET PROJECT
1503 - DE VOLLEDIGE STUDIEOPDRACHT
VOOR DE OPMAAK VAN EEN
INRICHTINGSCONCEPT VOOR HET RIVIER-
GEHUUCHT FINTELE**

INHOUD

1. Inleiding doelstelling	p5
2. Contextanalyse	p8
3. Visie	p19
4. Onderhandelingsruimte	p19
5. concept	p21
6. Manier van aanpak	p49
7. Referentieprojecten	p55
8. Prijsopgave	p63

INLEIDING | DOELSTELLING

Fintele is het slachtoffer geworden van de eigen ontstaansgeschiedenis, het heeft een cultuurlandschap ontwikkeld dat in de knoop ligt met zichzelf. Verleden, heden, en toekomst zijn hopeloos vermengd geraakt. Finaal leidt dit tot een onduidelijke beleefbare gelaagdheid en dito identiteit voor de bewoner en de bezoeker. Deze identiteitskwesie, die we zullen oplossen door een functionele aanwending van de cultuurgeschiedenis van Fintele, is tevens het maatschappelijk vraagstuk dat wij aan deze ontwerpogave koppelen.

In de (context)analyse geven we de specificiteit van Fintele aan, i.e. de unieke ruimtelijke neerslag en het duidelijk naast elkaar aanwezig zijn in het landschap van (historische) macro-economische veranderingen op een dergelijk klein schaalniveau. Dit doen we door middel van een toepassing van de **'geologische metafoor'**¹, waardoor we de vroegere ruimtelijke organisatievormen van Fintele blootleggen en de implicaties hiervan voor de consecutieve ruimtelijke ontwikkelingen. Het is hierbij belangrijk te beseffen dat dit alles een persistente invloed heeft (gehad) op het leven van de Fintelenaars. Immers, maatschappelijk voortgebrachte ruimtelijke structuren beïnvloeden niet alleen het dagelijkse leven, maar houden ook over veel langere perioden sociale praktijken in stand.

Deze analyse is noodzakelijk voor het begrijpen van het unieke traject dat Fintele heeft afgelegd, zowel in termen van problematiek als potentie, en vormt voor ons de basis van deze ontwerpogave. Wat meer is, is dat we met dit voorgaande raken aan het essentieel punt van de maakbaarheid van de samenleving. Het is onze overtuiging dat een ontwerp in deze typische – kleinschalige – context van Fintele méér kan zijn dan opsmuk en vormelijk ingrijpen, nl. door het inherent creëren van draagvlak en voorwaarden om nieuwe dingen mogelijk te maken. De cultuurhistorische waarde van Fintele, het creëren van een onderhandelingsruimte – het draagvlak – en de sociale identificatiemogelijkheden – de voorwaarden – zien we daarom als noodzakelijke speerpunten.

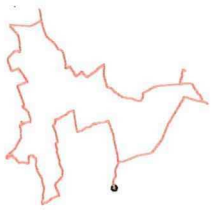
¹ Een concept dat zijn grondslag vindt in het werk van Doreen Massey. Zie Massey, D. (1979), 'In what sense a regional problem?', *Regional Studies* 13, pp. 233-243.

Deze aanpak leidt er toe dat we Fintele als een **'palimpsest'**² benaderen, als een landschap waarin we op zoek gaan naar de cultuurhistorische littekens, naar het uitgewiste verleden, om deze vervolgens aan te grijpen in een **'verknopend assimilatieproces'** en het geheel terug in een logische samenhang lees- en beleefbaar te maken. Hierbij wordt de plek bovendien in staat gesteld om ruimte te laten voor wat komt. Identiteit is immers niet mechanisch maakbaar, maar is een kwestie van geleefde sociale praktijk en heeft dus tijd nodig.

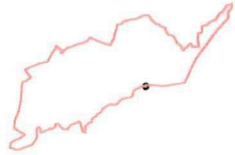
² Een 'palimpsest' is een perkamentrol die herhaaidelijk gebruikt werd voor nieuwe geschriften, door de oorspronkelijke geschriften uit te wissen of weg te krabben. Dit gebeurde echter telkenmale in een bepaalde tijdgeest, waarbij men zich niet bewust was van de waarde van de oorspronkelijke geschriften voor de toekomstige generaties. Het zich niet beseffen of bewust zijn van de gevolgen van deze ingrepen is eigen aan de 'beginfase' van het historisch collectief leerproces waaraan de mensheid zich toentertijd bevond. Voor deze 'fouten' kan met andere woorden niemand met een beschuldigende vinger gewezen worden, doch dit leerproces wil dat ze aandacht krijgen, aangepakt worden en zich niet meer herhalen. We vinden de – allegorische – gelijkenis van een 'palimpsest' met de ruimtelijke ontwikkeling van Fintele en de huidige ontwerpogave die ons voorstaat, treffend.

CONTEXTANALYSE

Fintele bestaat alleen op macroniveau - op macroniveau heeft Fintele door zijn unieke ligging in het rode, groene en blauwe netwerk steevast zijn positie als strategische locatie kunnen handhaven in een steeds veranderende context. Het vormt een belangrijke schakel in tal van activiteiten en doeleinden. Deze potentie is nog steeds aanwezig, ze zit als het ware ingebakken in de genetica van Fintele en is een belangrijk gegeven voor de toekomst. Op microniveau klopt het verhaal echter niet, alsof de strategische locatie op macroniveau zich niet correct vertaald heeft op schaal van Fintele zelf. Knooppunt Fintele moet hier eerst ontknoopt worden, om het verhaal te kunnen lezen, zodat het nadien terug verknoopt kan worden, als een logische vertaling – inpassing – van micro in macro.

Bachten-de-Kupe autoroute

De Ijzervallei fietsroute

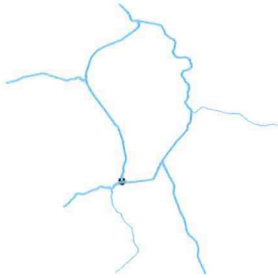
Veurne naar Westvleteren fietsroute

wandelroute

Fintelepad

kano en pleziervaart routes

NIEUWPOORT

WATOU

POPERINGE

IEPER

Fintelepads

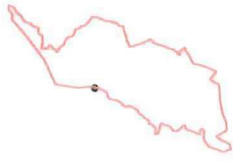
wandeleroute

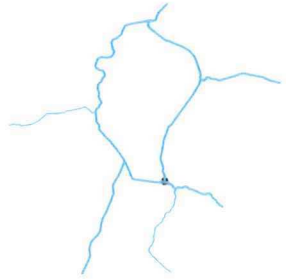
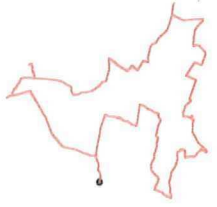
Verme naar Westvelteren fietroute

De IJzervallei fietroute

Bachten-de-Krupe autoroute

kano en pleziervaart routes

NIEUWPOORT

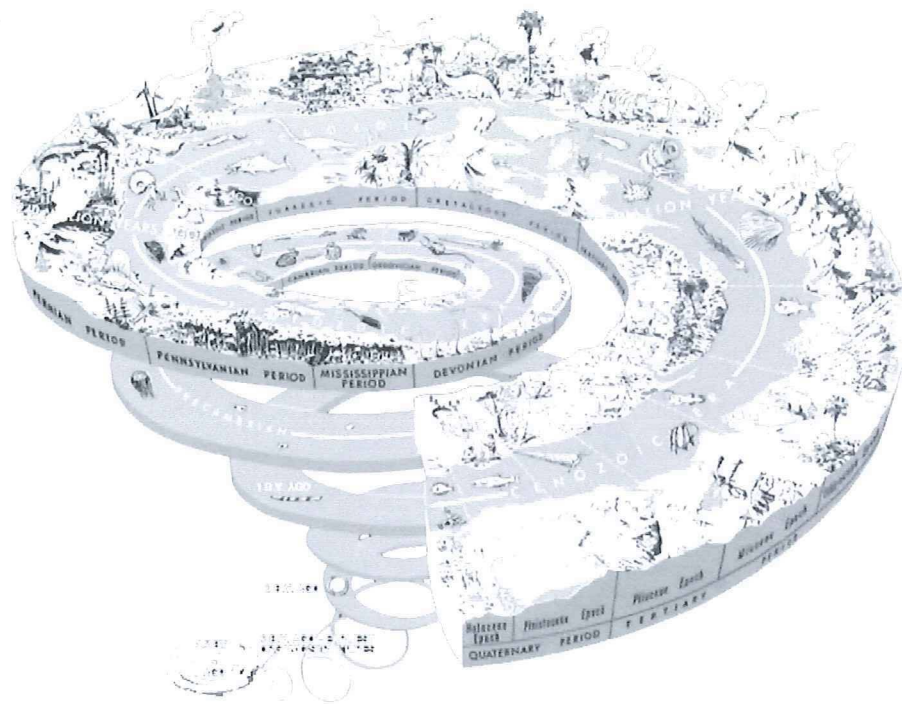
IEPER

POPERINGE

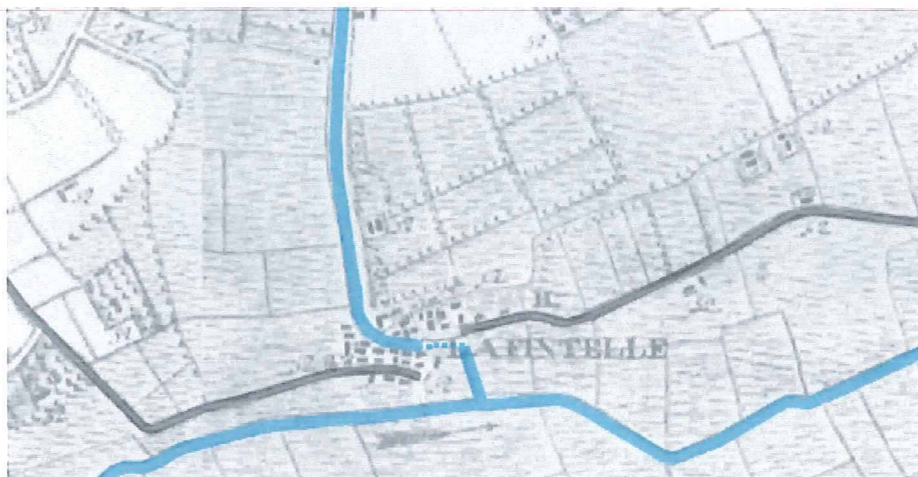
WATOU

Figuur 1: Fintele op macroniveau

Figuur 2: geologische gelaagdheid

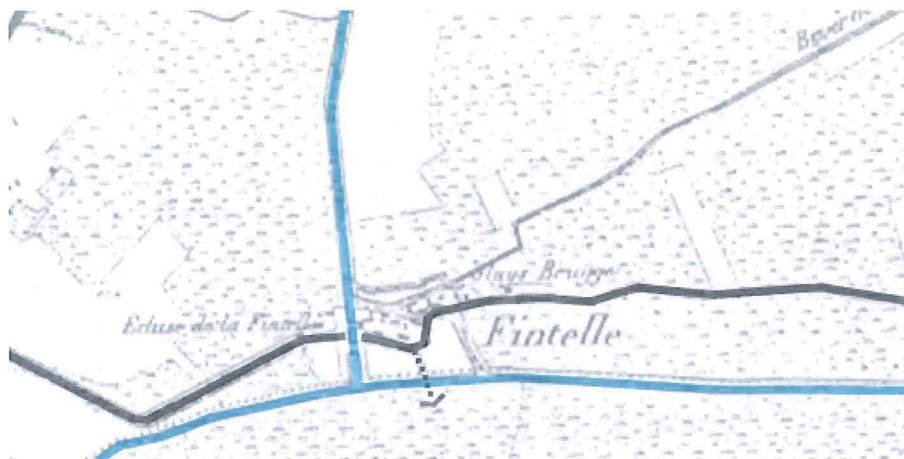

Figuur 3: de middeleeuwse laag (circa 1250-1825)

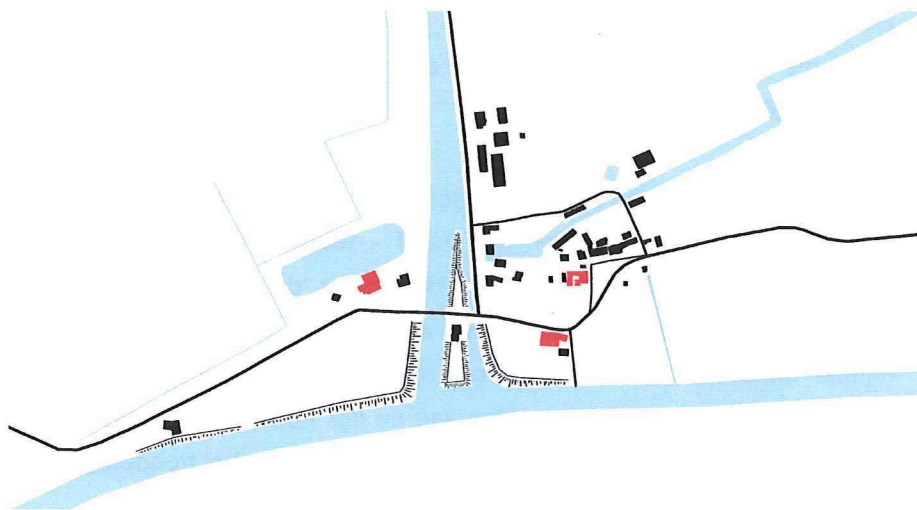
De 'geologische metafoor' - net zoals in de geologische lagen de fysisch-geografische omstandigheden van het verleden kunnen afgelezen worden, vindt men in de lezing van het (cultuur)landschap van Fintele sporen terug van de verschillende economische moderniseringslagen – en de gekoppelde ruimtelijke organisatie – die afgezet zijn doorheen de tijd. Net zoals elke onderliggende geologische laag in meer of mindere mate zijn invloed heeft gehad op de hierna afgezette lagen, blijven ook de verschillende afgezette economische moderniseringslagen in Fintele in bepaalde mate doorwerken in latere tijdsfasen, tot op vandaag en ook naar de toekomst toe. Deze sporen die we aantreffen in het landschap van Fintele zijn toe te schrijven aan de sterke inertie die de sociaal-ruimtelijke organisatie van een maatschappij in zich draagt, gerelateerd aan de levensduur van de gebouwde omgeving en haar ruimtelijke persistentie. **Wat Fintele in dit opzicht zo bijzonder maakt, is de unieke ruimtelijke neerslag en het duidelijk naast elkaar aanwezig zijn in het landschap van (historische) macro-economische veranderingen op een dergelijk klein schaalniveau.** De problematiek die zich echter stelt, is het ontbreken van het besef van deze ontwikkeling en de hieraan gekoppelde potentie. Dit heeft zich dan ook doorheen de tijd gemanifesteerd in een hopeloze vermenging van de verschillende lagen – zij kunnen immers niet zomaar 'uitgewist' worden – culminerend in de ruimtelijke chaos en historisch-geografische onlogica vandaag. De opbouw van een gedegen concept besteedt dan ook allereerst aandacht aan deze verschillende economische moderniseringslagen, hun ruimtelijke configuratie en hun consequente doorwerking.

De verschillende 'lagen' in Fintele - we onderscheiden 3 verschillende lagen die doorheen de tijd in Fintele afgezet zijn, elk gerelateerd aan een welbepaalde economische logica.

Een **eerste laag** die we onderscheiden in Fintele kunnen we de '**middeleeuwse laag**' noemen (ca. 1250 - 1825), met de aanleg van de Veurne-Ambachtsdijk, de Lo-vaart die haaks op de IJzer staat en de overtoom als economische exploitatie van de plek. De historische kern van Fintele ontwikkelt zich rond de overtoom. Omwille van de strategische locatie van Fintele wordt ten zuiden van de dijk een redoute ingeplant door de Spanjaarden. De hoopiete was een vaste brug voor het troepentransport.

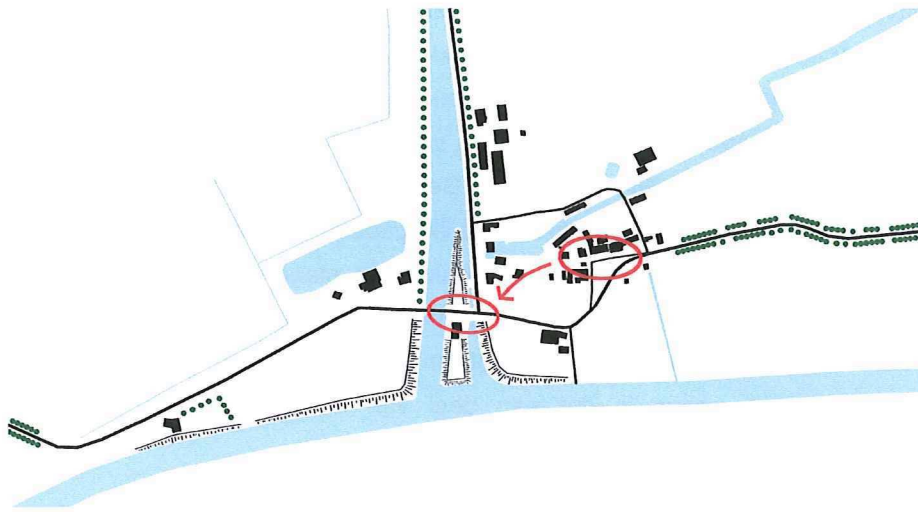
Figuur 4: vroeg-moderne laag (circa 1825-1960)

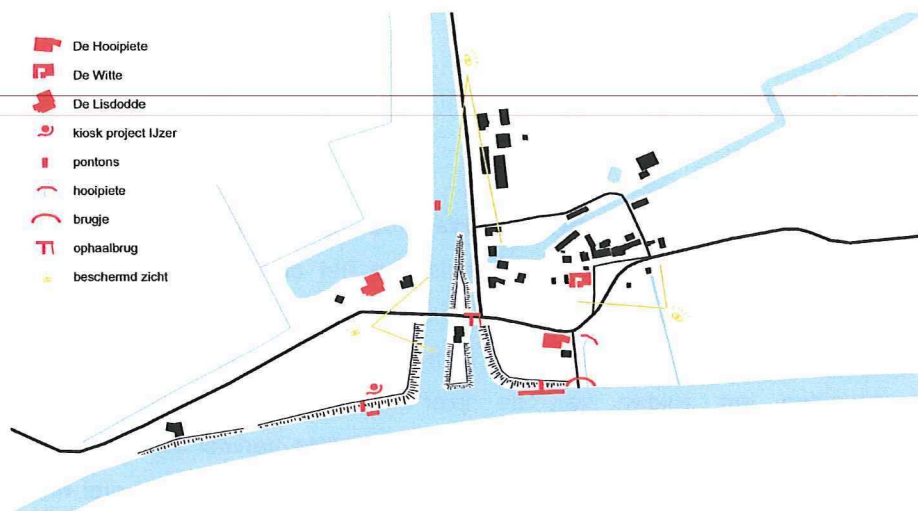
Figuur 5: de laat-moderne laag (circa 1960 – eind jaren 1990)

Een **tweede laag** die we onderscheiden noemen we de '**vroeg-moderne laag**' (ca 1825 - 1960), met de rechtekking van de Lovaart en de bouw van de sluis, wegens het niet meer economisch rendabel zijn van de overtoom. De boten werden namelijk te groot en verloren te veel tijd, de concurrentie met het wegtransport nam toe. De hoekse loop van de Veurne Ambachtsedijk werd eveneens lichtelijk gedempt – rechter getrokken – waardoor het huidige driehoekige pleintje tot stand kwam. De hooirote wordt een demonteerbare brug om een vlotte scheepvaart toe te laten. De sluis wordt sindsdien nog vergroot en uitgebreid. Een gevolg van dit moderniseringsproces is dat een deel van het gehucht van de kaart verdwijnt.

Een **derde laag** is de '**laat-moderne laag**' (ca 1960 – eind jaren 1990), met het verlies aan economische betekenis van het sluisencomplex door de terugloop van het watertransport. De sluis heeft nog een functie in de afwatering en staat meer en meer in het belang van de pleziervaart. De hooiweiden ten zuiden van de IJzer zijn nu beter bereikbaar, de landbouwwerktuigen moderniseren en de hooirote verliest zijn betekenis. Omwille van de toename aan recreatieve vaaractiviteit wordt ze niet meer opgeslagen en verdwijnt ze definitief van haar plaats over de IJzer. Het economisch belang van het toerisme en de recreatie neemt meer en meer toe. Fintele is nog steeds een strategische locatie, maar dan in een nieuw toeristisch-recreatief netwerk. De drie horecazaken nemen de economische fakkel van de overtoom en de sluis over.

Figuur 6: ruimtelijke tweespalt

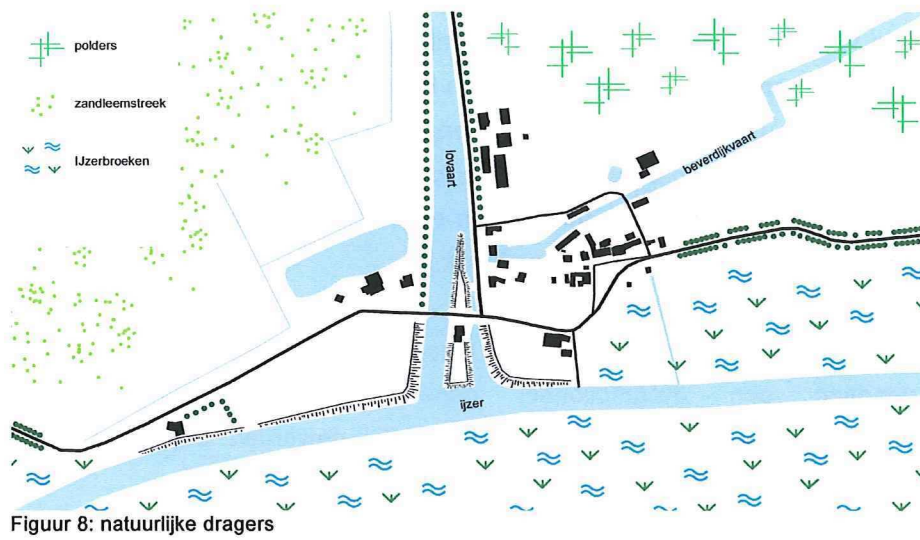

Figuur 7: primaat van toerisme en recreatie

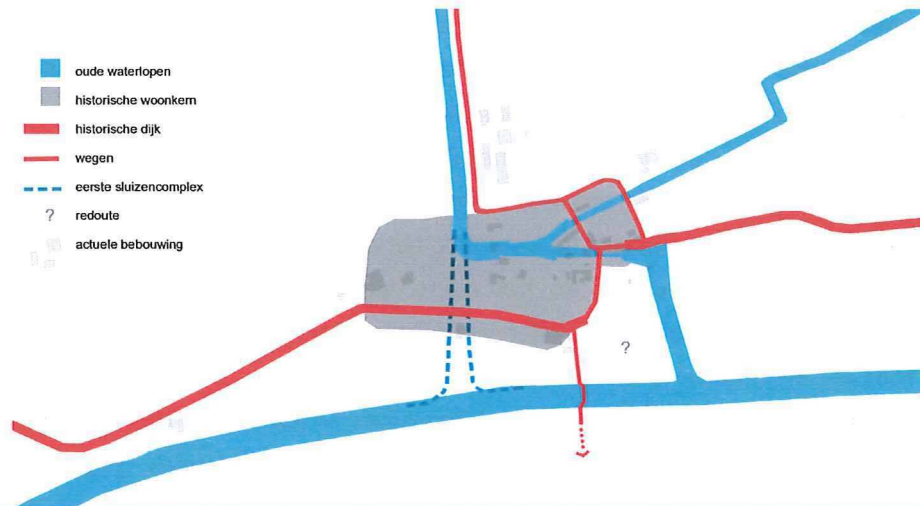
Een **vierde laag** – of beter de vervollediging van de derde laag – is dan de '**postmoderne laag**'. Deze schemert in het heden onduidelijk door en is de laag waarin de belevingseconomie sterk komt opzetten. Fintele staat quasi volledig in het teken van de toerist, erfgoed en geschiedenis spelen hierbij een belangrijke rol. Herinneringen aan plekken en historische tekens in het landschap waren nog nooit zo belangrijk.

De ruimtelijke implicaties van deze lagen hebben ertoe geleid dat Fintele vandaag een dysfunctioneel geheel is, uiteengereten in 4 onsamenhangende delen, en dus slachtoffer geworden is van de eigen ontstaansgeschiedenis.

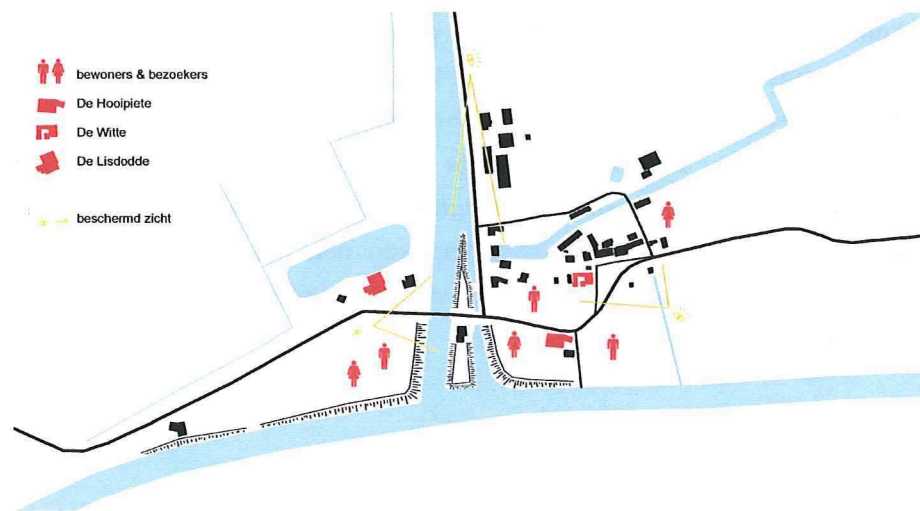
Bij het binnenrijden gaan we op zoek naar Fintele, maar vooraleer we het goed beseffen, zijn we Fintele weer buiten. Waar is Fintele? En wát is Fintele? Het rechte trekken van de Lovaart en de bouw van de sluis hebben het zwaartepunt van Fintele verplaatst van de historische kern met de overtoom naar de nieuwe samenvloeiing van Lo en IJzer en het sluisencomplex, met een merkbare **ruimtelijke tweespalt** tussen beiden als gevolg. Het doorbreken van de Vaartdijk, het ophogen van de oevers van de Lo in het Broekengebied en het latere verlies aan betekenis van het sluisencomplex, heeft deze historisch-geografische onlogica nog versterkt. Hier is dan nog het **primaat van het toerisme en de recreatie** bovenop gekomen. Fiets-, wandel- en pleziervaartroutes werden over het bestaande – doch onaangepaste – Fintele heen gelegd, de historisch gegroeide strategische locatie kreeg snel een nieuwe betekenis. Horeca werd de nieuwe belangrijke economische factor van Fintele, de bewoner komt lijnrecht tegenover de bezoeker te staan, de **sociale identificatiemogelijkheden zijn zoek geraakt** en het resterende erfgoed kreeg ternauwernood nog een plaatsje. We vervallen op deze manier in een onbedachtzame encensering waarbij het landschap nog enkel dienst doet als projectievlak voor het gewenste te construeren beeld. Er wordt krampachtig geprobeerd om het overgebleven erfgoed te etaleren voor de bezoeker en het bestaande landschap kan nog moeilijk onderscheiden worden van hoe het vroeger was. Verleden, heden en toekomst zijn hopeloos met elkaar vermengd geraakt.

Figuur 8: natuurlijke dragers

Figuur 9: historische dragers

Figuur 10: sociale dragers

De ruimtelijke configuratie van de verschillende lagen: de 'dragers' -

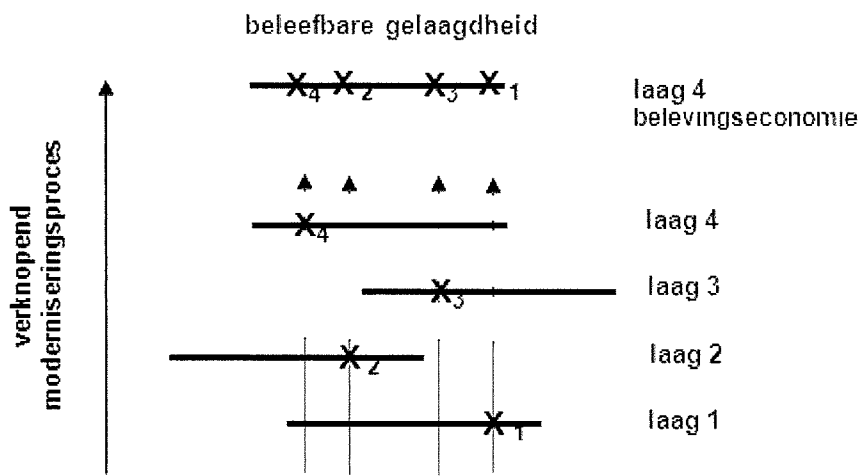
Voorgaande analyse maakt duidelijk dat elke laag 'gedragen' wordt door een aantal belangrijke (f)actoren/elementen in een welbepaalde ruimtelijke configuratie. Voor de verdere uitwerking van de visie is het dan ook aangewezen te focussen op deze constituerende elementen en hen tot 'dragers' van de visie en het ontwerp te maken. We onderscheiden er drie de 'natuurlijke' dragers, de 'historische' dragers, en de 'sociale' dragers.

De 'natuurlijke' dragers Dit zijn de Vaartdijk, de Lo, de Ijzer, de Ijzervallei, de Beverdijkvaart, de Broeken en hiermee samenhangend de fysieke geografie van de streek, namelijk in het noordoosten de Polders, in het noordwesten de Zandleemstreek en in het zuiden de Broeken (Fintele ligt op het kruispunt van drie geografische streken). Dit zijn de eigenlijke structurerende factoren in de verschillende moderniseringslagen. Zij kunnen de ruimtelijke logica en haar subjectieve gewaarwording herstellen.

De 'historische' dragers Dit zijn de Oude Lovaart, de historische dijk, de redoute, de hoopiete, de overtoom, de historische woonkern en het sluiscomplex. Zij beschikken over de uitgesproken capaciteit om de ontstaansgeschiedenis van Fintele te vertellen, in hun onderlinge samenhang, elk een specifieke laag symboliserend in het moderniseringsproces.

De 'sociale' dragers Dit zijn de bezoekers, de bewoners en de drie horecazaken. Zij zijn de eigenlijke belevers en instandhouders van de identiteit van de plek. Bewoners en uitbaters van de horecazaken moeten overtuigd worden van de meerwaarde die het uiteindelijke resultaat voor hen zal hebben. Belangrijke ingrepen zullen immers worden gedaan rond en zelfs op hun domein, waarvoor hun medewerking een conditio sine qua non is.

De ruimtelijke chaos en onduidelijke beleefbare gelaagdheid die vandaag in Fintele heerst, is te wijten aan een **problematische configuratie van deze drie dragers in de (vierde) laag van de belevingseconomie**, door een ongecontroleerd en ad hoc verloop van het ganse moderniseringsproces – lees door de onsamenvangende afzetting van de verschillende lagen doorheen de tijd.

Figuur 11 verknopen van de verschillende lagen in een nieuwe laag

VISIE

Wat nodig is, is enerzijds het verknopen van de cultuurhistorische littekens van de verschillende moderniseringslagen in een nieuwe leesbare laag – cf het ‘assimilatieproces’ – en anderzijds het formuleren van instrumenten die in staat stellen sturend te anticiperen op de potenties en/of bedreigingen van de toekomst. Door alles een plaats toe te wijzen creëren we de voorwaarden voor sociale identificatie, krijgt het verleden betekenis in het heden en verwerft de plek speelruimte naar de toekomst.

DE ONDERHANDELINGSRUIMTE

De onderhandelingsruimte bepaalt de geplande ingrepen. Hierbij articuleren ‘de **must haves**’ de harde ondergrenzen, en ‘de **nice to haves**’ de zachtere bovengrenzen, zodat een strategie kan gevolgd worden waarin het ontwerp kneedbaar is. Het kneden is een fase van onderhandeling waarbij het draagvlak voor de ruimtelijke ingrepen - het ontwerp - gevormd wordt door de stakeholders, de strategische partners in het ontwikkelingsproces.

De nieuwe laag is er eigenlijk een van doorwerking, van ruimtelijke vervolmaking van de derde laag. Het is een herorientatie van de economisch achterhaalde strategische plek op de recreatieve belevingseconomie van het heden. De inrichting van de publieke ruimte zal hierbij een belangrijke plaats innemen waarin alles zijn plaats toebedeeld krijgt, als voorwaardelijke ruimte voor de sociale identificatiemogelijkheden. De ‘**must haves**’ en de ‘**nice to haves**’ worden hier aangeboden om die ruimte te kneden.

De morfologie en de kleinschaligheid van het gehucht geven aan dat het creëren van de publieke ruimte – mogelijks met implicaties voor de private ruimte – ten allen tijde een debat of onderhandeling - zal vragen met de betrokkenen. Waar eindigt op deze plek enerzijds het publiek zeggenschap in dergelijke vernieuwingsoperatie? En waar eindigt anderzijds het private zeggenschap? En vooral **waar begint de synergie die Fintele nodig heeft om de doelstelling(en) te realiseren?** Het lijkt ons dan ook voor de hand te liggen de krijtlijnen hiervan in een aantal noodzakelijke **workshops** af te tasten

Toegepast op het erfgoed in Fintele, welke onderhandelingsruimte bieden we hier aan? Als minimum vereiste, of harde ondergrens, stellen we de integratie voor van het erfgoed in Fintele door het toe te kennen aan de drie horecazaken zodat het opnieuw een economische betekenis krijgt, als bovengrens stellen we het onderbrengen van het erfgoed in een erfgoedpunt in Fintele, in een 'dorpshuis'. Op dit punt komt dan ook ander streekeigen erfgoed en het dorpshuis kan ook aangewend worden in de herinnering aan WOI, een breder educatief punt, bijvoorbeeld als touch-down punt in het geplande 'herinneringspark' (zie Open Oproep 16). De gradaties die zich tussen deze onder- en bovengrens voordoen, vormen samen de onderhandelingsruimte die we aanbieden aan de projectgroep. Deze lijn valt eveneens door te trekken naar de andere belangrijke knopen die we opgeven in de visie.

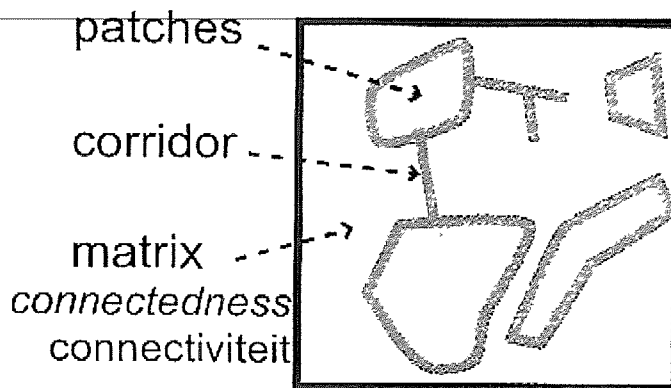
De doelstelling van deze opdracht kan zich niet enkel vertalen in het verknopen van het gelaagde verleden in het heden. Het aanpassen aan de toekomst, het assimileren van het nieuwe zit in de genetica van Fintele, maar we moeten opletten dat we Fintele niet herleiden tot een geheugenprothese. Er moet ruimte opengelaten worden voor een regie die op de toekomst gericht is, vrijheidsgraden moeten met andere woorden mee verknoopt worden.

Zowel Fintele, als het budget voor de opdracht vragen een genuanceerde aanpak. De onderhandelingsruimte zet daarom in op het **herstellen, versterken, en bestendigen** van het bestaand weefsel, met hier en daar een **noodzakelijke strategische ingreep**. Het is de bedoeling dat de inrichting van de buitenruimte bijdraagt tot een verhoging van de ruimtelijke kwaliteit. Alle ingrepen worden uitgevoerd met het oog op de voorgestelde **functionaliteit** - ruimtegebruik - , **herkenbaarheid** - aard van de activiteiten - , en het verhogen van de **beeldkwaliteit** - plaatsing en vormgeving.

CONCEPT: KNOPEN & VERBINDEN

Om dergelijke regie mogelijk te maken stellen we voor 3 plantypes gecombineerd in te zetten. Dit zijn het **masterplan [MP]**, een **groenplan [GP]**, en een **beeldkwaliteitplan [BKP]**. Samen vormen ze het directe kader voor de opmaak van de bestaande ruimte.

We gebruiken het 'patch-corridor-matrix model' uit de landschapsanalyse als referentiemodel, met als belangrijkste kenmerken de connectiviteit en verbondenheid - met het verschil dat bij de toepassing op Fintele de patches door knopen worden vervangen.

Figuur 12 Het patch-corridor-matrix model ³ (in het geval van Fintele worden de 'patches' als 'knopen' beschouwd)

³ Perspectieven op het landschap, Marc Antrop, 2007, Gent Academia Press, pg 168

Het **[MP]** geeft plaats aan de te ontwikkelen [must haves] en de eventuele op termijn te ontwikkelen [nice to haves], dit zijn de te versterken, te bestendigen of te ontwikkelen **knopen in de matrix** (cf de 'historische dragers' en de 'sociale dragers') Het **[MP]** bevat tevens ruimte voor het onvoorziene

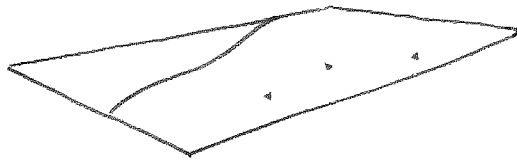
Het **[GP]** verzorgt de **landschappelijke matrix** waarin de knopen hun plaats innemen. Het **[GP]** staat in voor het generiek beleid, het is de minimum basisonderlegger Het is de landschappelijke casco, deze reflecteert de constitutieve vorm van het landschap en is gebaseerd op de geologische en hydrologische lokale condities (cf de 'natuurlijke dragers') De kracht van deze karakteristieke laag zit in het gegeven dat ze kan ingevuld worden op verschillende manieren zonder haar karakter en betekenis te verliezen We zien deze laag als de natuurlijke fundering.⁴ Dit plan of de aanzet ertoe beschouwen we als een actie op korte termijn

Het **[BKP]** vult het **[MP]** en het **[GP]** aan, het zet enerzijds in op **grensverkenning** van de verschillende ontmoetende elementen of entiteiten, i.e. publiek-privaat, knoop-matrix, matrix-privaat, enz , het kan dus ingezet worden in functie van ontwerp onderzoek. Anderzijds geeft het **[BKP]** een concretere, **visuele uitwerking** van de verschillende opties die leven inzake de inrichting van lokale plek

Een gratis gevolg van het hanteren van deze plannen is dat ze in staat stellen de toekomstige debatten op het spoor te houden, of ze terug op het spoor te brengen. Het lijkt ons niet onlogisch dat de onderhandeling naar een draagvlak, en zeker in het geval van Fintele waar omzichtigheid op zijn plaats is, geen rechte lijn volgt Het incorporeren van deze kennisname in de aanvang van het proces, het omarmen van dit gegeven, is strategisch op zijn plaats

In wat volgt zullen we enerzijds een conceptuele insteek naar het **[MP]** en het **[GP]** visualiseren, aangevuld met telkens per onderdeel een matrix van suggestieve referentiebeelden die de onderhandelingsruimte formuleren Het **[BKP]** zit hier voorlopig in vervat Uiteindelijk zal dit plan locatiespecifieke **profielen**, collages, schetsen, en/of **sfeerbeelden** opleveren

4 The Landscape Urbanism Reader, editor Charles Waldheim, 2006, text 'From Theory to Resistance Landscape Urbanism in Europe', Kelly Shannon, p146

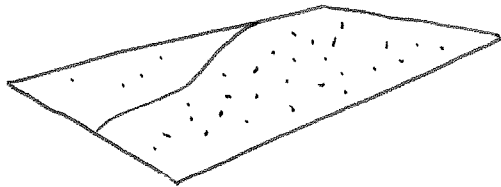
[BKP]

ONTWERPEND ONDERZOEK
GRENZEN
PROFIELEN
COLLAGES

[MP]

KNOPEN IN DE MATRIX
HISTORISCHE DRAGERS
HET ONVOORZIENE

[GP]

MATRIX
CASCO LANDSCHAP
LOKALE GEOLOGIE & HYDROGRAFIE
NATUURLIJKE DRAGERS

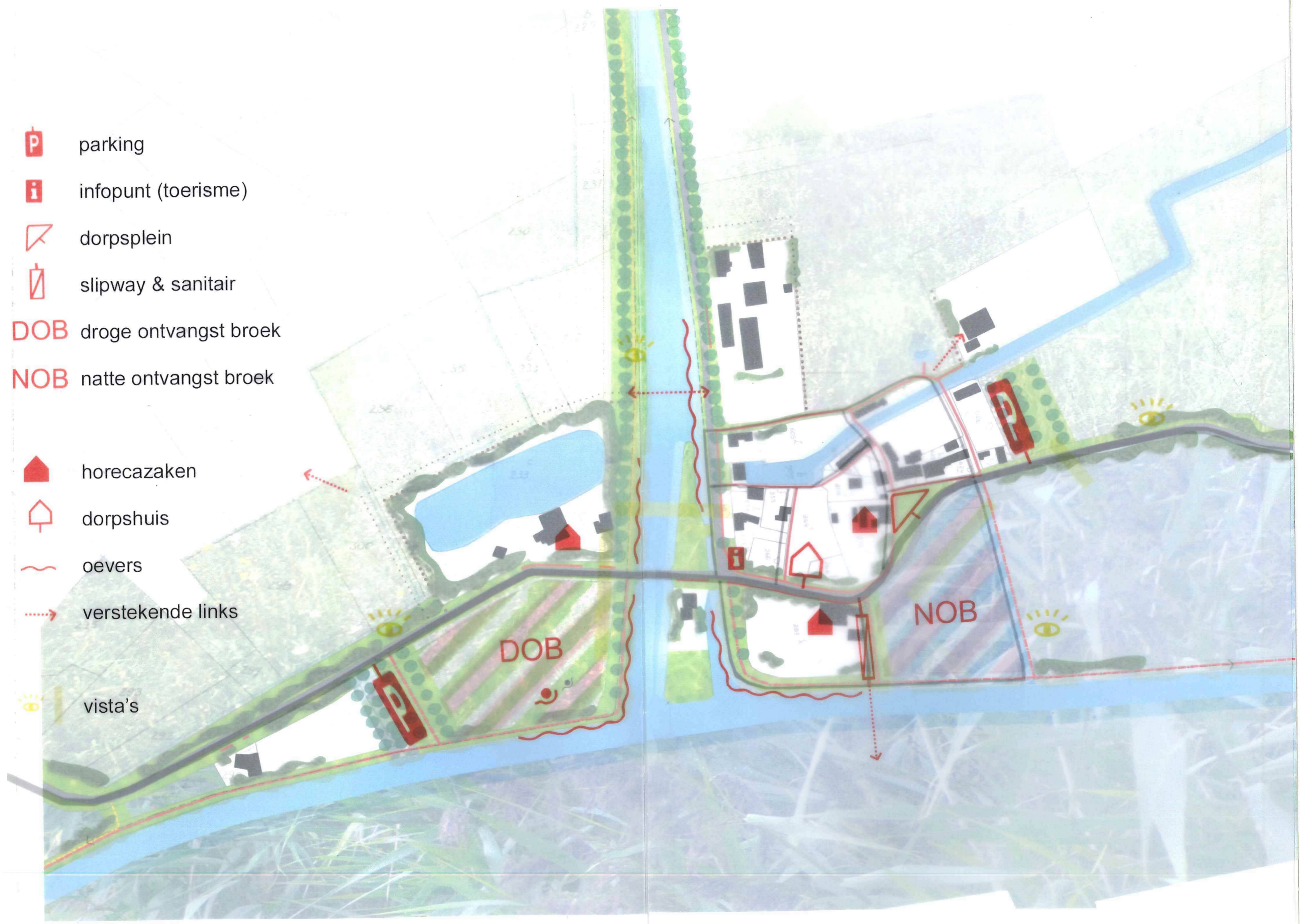
Figuur 13 de drie gecombineerde plantypes

Figuur 14 [MP] en [GP]

UIT TE VOUWEN ->

- parking
- infopunt (toerisme)
- dorpsplein
- slipway & sanitair
- DOB** droge ontvangst broek
- NOB** natte ontvangst broek

- horecazaken
- dorpsshuis
- oevers
- verstekende links
- vista's

WEILANDEN

Ongerepte natuur is in het Vlaamse landschap niet meer aanwezig, gezien zowat elke vierkante meter de sporen draagt van de mens [] Wat wij vandaag echter nog het meest als 'natuur' ervaren zijn echter veelal halfnatuurlijke systemen, waar vaak eeuwenlang menselijk invloed juist een onmisbaar onderdeel werd in het functioneren van deze ecosystemen [] De best bekende voorbeelden zijn soortenrijke grasachtige vegetaties zoals hooilanden en kalkgraslanden, rietlanden en vooral uitgestrekte heidegebieden

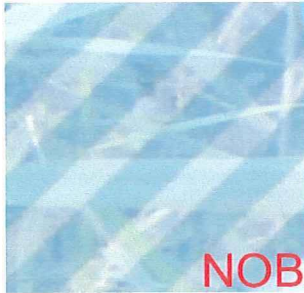
IJZERVALLEI

[...] Op de wereldconferentie in Johannesburg(2002) beloofden de wereldleiders om het hallucinante tempo van de achteruitgang van de biodiversiteit aanzienlijk terug te schroeven tegen 2010 De Europese leiders legden de lat -terecht- nog wat hoger. Europa wil het **biodiversiteit**verlies op het eigen grondgebied stoppen tegen 2010(dat is hun doelstelling)

Biodiversiteit:vogels,insecten,algen,kruiden,vissen,paddenstoelen,slangen,vlinders en nen hoop planten,van bomen tot de allerkleinste microbes,alle natuur om ons heen is biodiversiteit.

Hoe groter de biodiversiteit hoe beter voor ons allemaal. Want het is door die enorme verscheidenheid dat ecosystemen veerkrachtig zijn en ons in de meest uiteenlopende omstandigheden zuiver water,zuiver lucht en grondstoffen te leveren. [...]

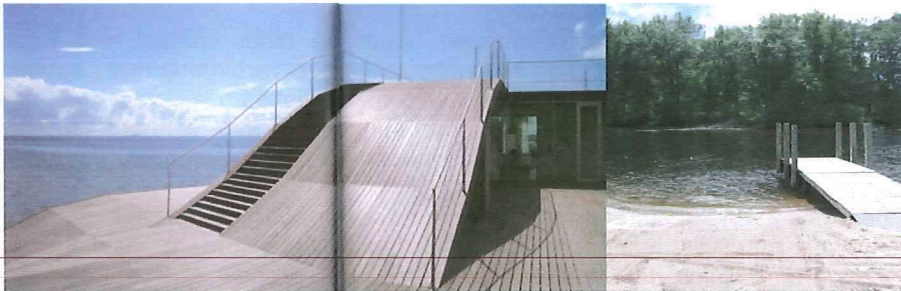
NATTE ONTVANGST BROEK

[...] Door regelmatige overstromingen houdt de rivier contact met haar alluvium; een stelsel van sloten en greppels in open verbinding met de rivier garandeert een 'levende rivier' met stabiele vispopulaties.

Wachtbekkens, gecontroleerde overstromingsgebieden, zouden steeds zoveel mogelijk volgens deze principes moeten aangelegd worden, dmv met een minimum aan infrastructuurwerken:

- de aanleg van kunstmatige dijken moet zoveel mogelijk vermeden worden; daar waar mogelijk dient het natuurlijk reliëf gebruikt te worden;
- vulling en lediging dienen spontaan te gebeuren, zonder speciaal daartoe aangelegde constructies zoals treksloten, pompgemalen, ed. [...]

[...] Ter bescherming van in beken en rivieren voorkomende natuurwaarden dienen verschillende maatregelen genomen te worden. Deze met een nog goede waterkwaliteit en een hoge structuurrijkdom krijgen in Vlaanderen een steeds groter wordende zeldzaamheid en natuurbehoudwaarde. Om die te vrijwaren kan aan de vorming van beekreservaten worden gedacht. Afvalwaterlozingen dienen bestreden te worden via adequate waterzuiveringsmaatregelen. Met maatregelen tot habitatverbetering kan de structuurrijkdom van in het verleden gereguleerde waterlopen hersteld worden. [...]

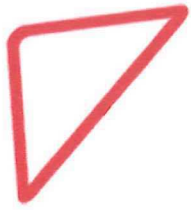

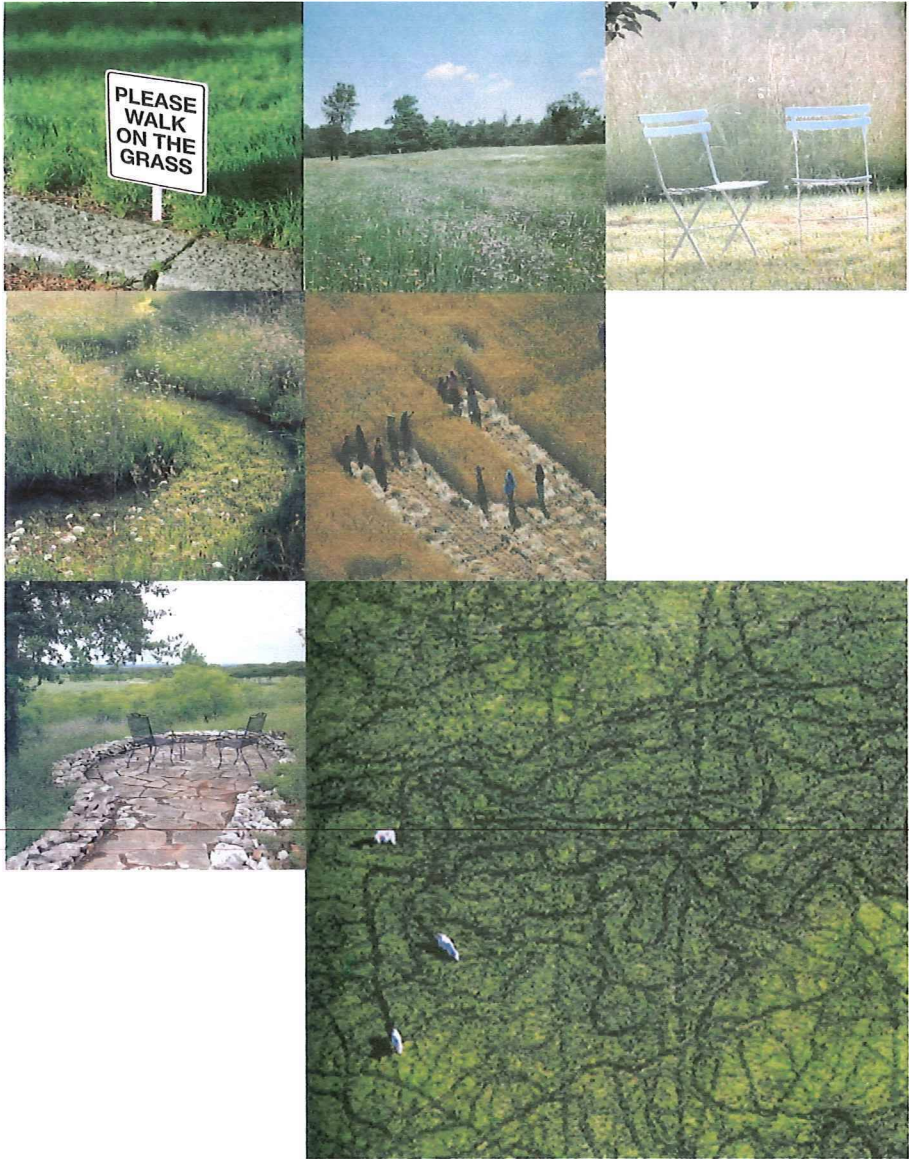

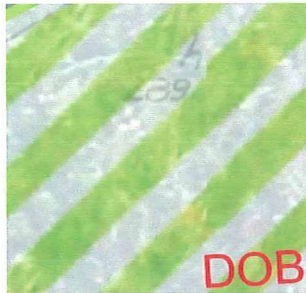
SLIPWAY & SANITAIR

DORPSPLEIN

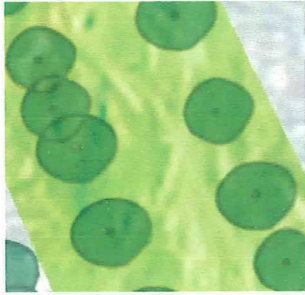

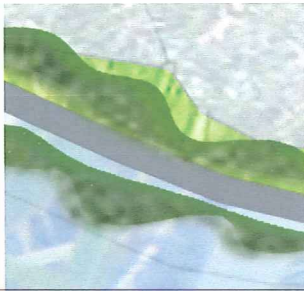
DROGE ONTVANGST BROEK

[...] Natuurpunt-afdelingen en lokale besturen bewijzen al jaren dat er ook op lokaal vlak veel kan gebeuren om bedreigde natuur te beschermen. Van het inrichten van vleermuiskelders tot het aanleggen van kikkerpoelen. Van ecologisch bermbeheer tot zwaluwvriendelijke verbouwingen, men wil nog veel meer de nadruk leggen op het behoud van lokale biodiversiteit. [...]

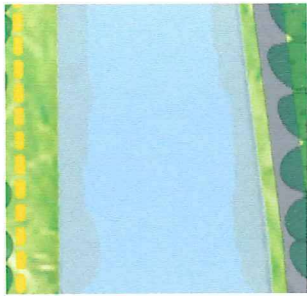
HOOGSTAMMIGE BOMEN

HOUTKANTEN

[...] Een landschapsbedrijfsplan beoogt een grotere integratie van het bedrijf in het landschap. Zo'n plan baseert zich op de landschappelijke structuren bv bestaande landschapslijnen of contouren van perceelsgrenzen. Deze kunnen versterkt worden met nieuwe lijnvormige houtkanten (corridors of coulissen) in de vorm van (knot)bomenrijen, hakhoutkanten of landschappelijke hagen. Bij de plantenkeuze gaat de voorkeur uit naar inheems, streekeigen en waar mogelijk autochtoon materiaal. [...]

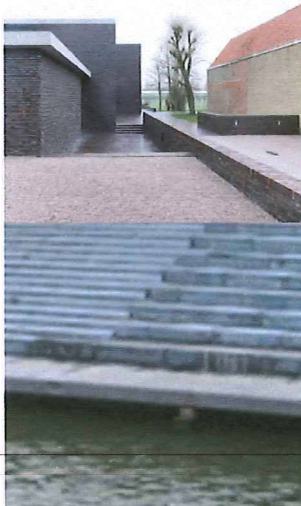
OEVERBEPLANTING

**Reddingsplan in de maak
Wordt Hoopiete toch gered?**

de geroefte wordt vastgesteld. Ook is er in het bijzonder aandacht voor de lokale gemeenschap, die al eerder betrokken is geweest bij de voorbereiding van de heraanleg van de Hoopiete naar de Meer van de Plaats. Daarvoor worden er nu nog een aantal maatregelen genomen, die de Hoopiete nog meer toegankelijk maken voor de lokale gemeenschap. Het is de bedoeling dat de Hoopiete een ontmoetingsplaats wordt voor de lokale gemeenschap en dat de Hoopiete een plek wordt waar de lokale gemeenschap kan komen om te praten over de toekomst van de Hoopiete en de Meer van de Plaats. Dit wordt mogelijk gemaakt door de Hoopiete te heraanleggen als een ontmoetingsplaats voor de lokale gemeenschap. Het is de bedoeling dat de Hoopiete een plek wordt waar de lokale gemeenschap kan komen om te praten over de toekomst van de Hoopiete en de Meer van de Plaats. Dit wordt mogelijk gemaakt door de Hoopiete te heraanleggen als een ontmoetingsplaats voor de lokale gemeenschap.

Ontmoetingscentrum en dorpskernvernieuwing, Jonkershove

RAPP+RAPP

Dorpskernvernieuwing is in de Westhoek één van de middelen om de leefbaarheid van het platteland te stimuleren. De heraanleg van een dorp vormt vaak de oplossing voor verschillende problemen.

Jaarboek Architectuur Vlaanderen

HORECAZAKEN

DORPSHUIS

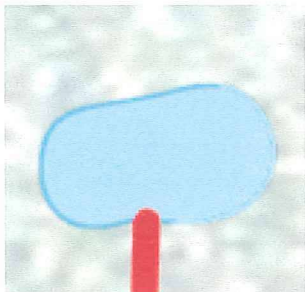

OEVERS

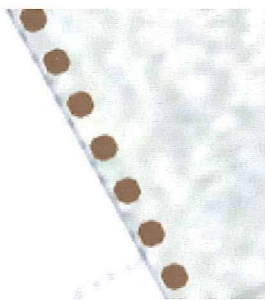

VERSTERKENDE LINKS

ZWEMVIJVER

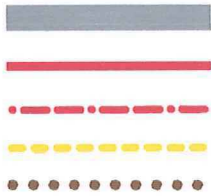

KERKWEGJES

[...] Enerzijds is er vanuit de maatschappij behoefte aan een duurzame groenblauwe benadering van het landschap. De burger en toerist maken voor hun vrije tijdsbesteding meer en meer gebruik van het groene buitengebied. De wandelroutes met struinmogelijkheden voldoen zo aan hun wensen. Anderzijds is er vanuit de landbouw interesse om groene diensten te leveren en leeft het besef voor duurzaam ondernemen. [...]

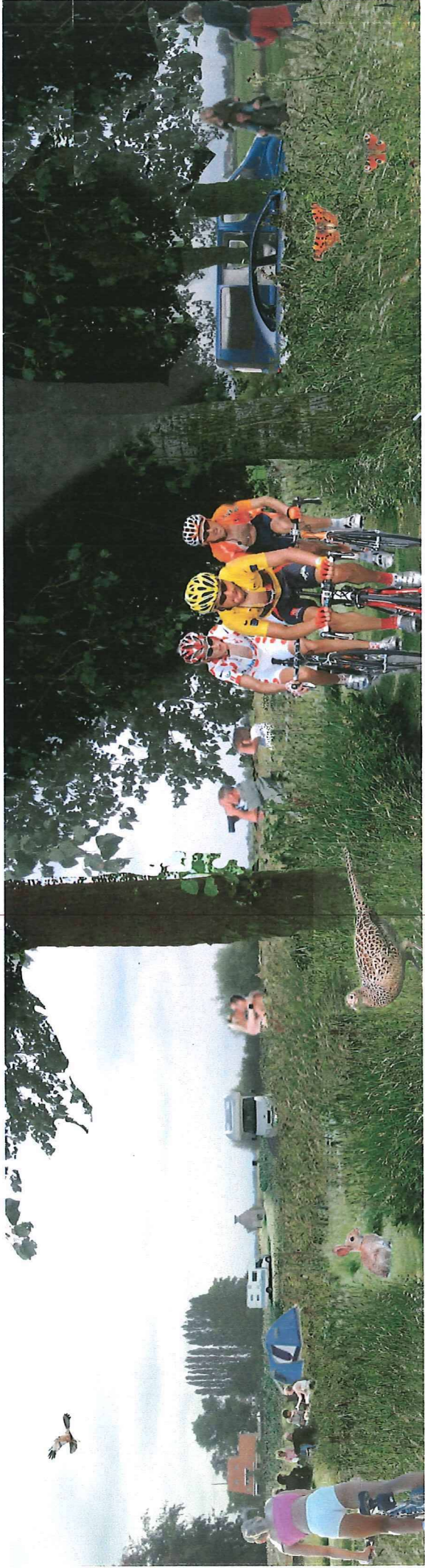
MATERIALEN

INFOPUNT & MEUBILAIR

IMPRESSI DROGE ONTVANGST BROEK

IMPRESSIE NATTE ONTVANGST BROEK